

[Erik Holst.]

også den mest usikre. Mulighederne for at opnå lavere produktionspriser for hver kWh er, sammenlignet med de konventionelle værker, meget usikre. Der er store muligheder for prisvariationer både på anlægsudgifter og på brændselsudgifter, men generelt fastslås det, at anlægsomkostningerne i forhold til konventionelle værker er betydelig større for atomkraftværker, mens til gengæld produktionsomkostningerne skulle blive lavere ved hver kWh.

I udlandet findes der erfaringer fra de sidste 20 år vedrørende kernekraft. Intet energiområde er så vel udforsket vedrørende sikkerhed, miljøsikkerhed og affaldsproblemer som atomkraft. Vi har i Danmark fået vel nok verdens skrappeste procedurelov, hvor ikke alene hvert enkelt kernekraftværks placering, men også anlæg til opbevaring og bearbejdning af nukleart brændsel og det radioaktive affald skal besluttes i hvert enkelt tilfælde i folketinget ved et flertal.

Hovedproblemet for atomanlæg er ikke økonomi eller sikkerhed i drift eller anlægsforhold, men derimod affaldet. Jeg har naturligvis hæftet mig ved, at redegørelsen siger, at man ingen steder i udlandet har lagt sig endeligt fast på en deponeringsmetode for det højradioaktive affald, men jeg har også hæftet mig ved følgende:

„... at der ikke foreligger noget, som klart taler imod muligheden for herhjemme at finde deponeringsegne formationer.“

At vi først får det radioaktive affald, såfremt vi anlægger et kernekraftværk nu, engang i 1992-95, giver mulighed for, at forskning og udvikling overalt i verden for længst har løst dette problem. Senest hørte vi forleden om mulighederne i Sverige, uden at jeg dog skal gå i dybden med disse, da vi ikke kender baggrunden for dem og heller ikke ved, hvorledes de politisk har mulighed for at blive realiseret.

Flere medlemmer af socialdemokratiets gruppe er betænkelige især ved affaldsspørgsmålet, ganske som en stor del af den danske befolkning i øvrigt.

Alle forhold taget i betragtning føler jeg imidlertid, at det er nødvendigt at etablere kernekraftværker, såfremt vi vil sikre en uafhængighed af olieimport og en fortsat udvikling af vort samfunds materielle vækst.

Der er i den socialdemokratiske gruppe forskellige opfattelser af energiplanens indpasning i den aktuelle samfundsøkonomi og specielt planens anvendelse af kernekraftværker på nuværende tidspunkt.

I en tale om energipolitik sagde den svenske statsminister, Olof Palme, sidste år:

„Energi er et middel til at opnå den samfundsudvikling, vi ønsker. Energi er samtidig et råstof, som gør det lettere at realisere vore sociale mål.“

Jeg er enig med Olof Palme i hans opfattelse. Takket være en rigelig energiforsyning har vi i Danmark opnået en materiel og social levestandard, hvor vi har råd til at sikre hver enkelt: barn som pensionist, invalid som arbejdsfør, arbejdsløs som beskæftiget, en materielt tryk tilværelse. En stabil og tilstrækkelig tilførsel af energi er en nødvendig forudsætning for at virkeliggøre de samfundsmål, socialdemokratiet i Danmark sætter sig.

Politik er at beslutte, også selv om afgrørelserne kan forekomme ubehagelige. Energi-problemer er udviklede. Ingen af os her kan se alle aspekter ved alle energiformer, hverken miljømæssigt, beskæftigelsesmæssigt eller på anden vis.

Jeg finder handelsministerens redegørelse og de oplysninger, der er tilgængelige for folketinget, som værende tilstrækkelige til, at man på grundlag heraf kan tage en beslutning om en dansk energipolitik og om at lade kernekraft indgå i vor energiforsyning.

Socialdemokratiet tilsiger velvillig, men også kritisk, behandling og vurdering af konklusionerne i energiplanen i det energipolitiske udvalg, og her får vi lejlighed til at behandle dem indtil september måned.

Guldberg (V):

Jeg skal til indledning kun ganske kort komme med nogle helt generelle betragtninger om redegørelsen, som jeg i øvrigt synes er en udmærket opsamling af den viden og de problemer, vi har fået samlet sammen gennem den lange debat og de mange undersøgelser, folketingets og mange andres arbejde med disse ting har givet, og sige, at der jo er en række ting i redegørelsen og i de bilag, der er kommet fra miljøministeriet, som næppe nogen forestiller sig der kan blive megen uenighed om. Det gælder hele den side af energipolitikken, som er bespa-